

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. F.**, zast. Mgr. Michalem Varmužou, advokátem, se sídlem Kozinova 21/2, Šumperk, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. 44024-3/2019-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 12. 6. 2019, č. j. 35104-6/2019-610000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, kterého se měl dopustit tím, že minimálně ke dni 2. 8. 2018 ve Sportbaru Fantazie, tř. Václava Klementa 1305, Mladá Boleslav, v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách provozoval prostřednictvím jednoho technického zařízení typu HOLLYWOOD POPCORN, ident. č. E023941118, a jednoho technického zařízení typu JEWEL, ident. č. 3AF6077702EF00428236, hazardní hry, ke kterým nebylo uděleno povolení. Za uvedené jednání uložil celní úřad žalobci pokutu ve výši 100.000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, v níž namítl, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn (dále též „HP“) nejsou hazardními hrami ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Správní orgány nesprávně posoudily principy těchto soutěží z hlediska nahodilosti výhry nebo prohry a návratnosti vkladu. Soutěž Jewel je založena na soutěžních otázkách a soutěž HP je založena na dovednostních úkolech. Obě soutěže přitom soutěžícímu umožňují v kterékoliv fázi před uzavřením sázky soutěž ukončit a nechat si vyplatit zbývající kredit, nelze tedy hovořit o absolutní nenávratnosti zaplaceného vkladu. Navíc u soutěže Jewel není splněna ani podmínka dle § 51 zákona o hazardu, když tato soutěž umožňuje výhru minimálně ve výši 105 % vkladu; chybí zde tedy přednastavený výherní podíl v rozmezí 75 – 100 % vkladu. V případě obou soutěží je pak v každém kole nabízená výhra vždy vyšší než cena, za kterou si soutěžící otázku či úkol může zakoupit, což rovněž vylučuje uvedený přednastavený podíl. U soutěže HP i Jewel je výše výhry v nabízené otázce v dalším kole soutěžícímu sdělena vždy předem v rámci nabídky na uzavření sázky do dalšího kola pod tlačítkem Info a u soutěže HP vždy i na horním panelu. Informaci o funkci tlačítka Info má přitom soutěžící předem v pravidlech soutěže, které musí odsouhlasit předtím, než je mu umožněno soutěžit o jednotlivé otázky. Je-li tedy hodnota výhry v rámci nabídky na uzavření sázky do otázky v dalším kole soutěžícímu předem sdělena pevnou částkou, tedy před uzavřením sázky do otázky a vložením kreditu do sázky, a soutěžící má v tento okamžik možnost sázku neuzavřít a ukončit soutěžení, chybí zde náhoda nebo neznámá okolnost ovlivňující výši výhry v sázce. Výše sázky a výše výhry jsou tedy soutěžícímu známy před uzavřením sázky do dalšího kola, a tedy nejsou pro soutěžícího ani náhodou, ani předem neznámou okolností. V použití tlačítka Info přitom soutěžícímu nic nebrání a jeho použití je zcela v jeho dispozici. V případě soutěže Jewel není pro soutěžícího ani neznámé, jaké bude postavení symbolů na válcích, neboť to ví soutěžící před každým kolem také z informace pod tlačítkem Info.

[3] Hlavním důvodem pro průběžné zařazení otázek s vyšší hodnotou do soutěže je kompenzovat eventuálně to, že soutěžící neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní některé úkoly. Ani četnost těchto bonusových otázek přitom není neznámou okolností či náhodou, neboť pokud soutěžící zvládne všechny otázky, vždy vyhraje více, než do soutěže vložil. V každé soutěži jsou vždy dva banky, jeden s nižší obtížností, druhý s vyšší obtížností, což však samo o sobě nečiní ze hry hazardní hru. Pokud chce soutěžící získat celou možnou výhru v soutěži, ze všech soutěžních kol, která si koupil a která si případně odložil do banků, pak musí zvládnout oba banky, kde získání výhry v nich odložené je pouze na znalostech a dovednostech soutěžícího, stejně jako výhra z jednotlivých kol. Vše, na co má soutěžící vliv, přitom nelze považovat za náhodu nebo pro soutěžícího neznámou skutečnost. Z kontrolních nákupů je zřejmé, že v každém kole mohl soutěžící vždy získat minimálně o 10 % více, než byl jeho vklad do kol, a že v součtu banků po vyčerpání kreditu mohl získat pouze a jen na základě znalostí a dovedností vždy více, než byl původně vložený vklad do soutěže. Správní orgány přitom chybně označují otázky s navýšenou hodnotou o 10 %, resp. 20 % oproti vkladu jako nevýherní. I tyto otázky jsou však výherní, neboť jejich hodnota je vyšší než vklad do nich, přičemž se nejedná o žádnou dílčí prohru. V případě úplné prohry má navíc soutěžící u soutěže Jewel k dispozici otázku poslední záchrany, kde při správné odpovědi může získat 105 % původního vkladu. Tím má soutěžící zaručenu jak návratnost vkladu na základě jeho

pokračování

znalostí, tak i eliminovánu náhodu v tom směru, že by v průběhu soutěže nezískal na základě svých znalostí více, než byl jeho vklad do soutěže.

[4] Žalobce nebyl provozovatelem předmětných her, když technická zařízení v jeho provozovně měla na základě nájemní smlouvy umístit a provozovat společnost DP&K-CZQ s.r.o. (nyní vymazána z obchodního rejstříku – pozn. soudu, dále jen „DP&K-CZQ“). Ta si sama zajišťovala přijímání sázek, servis technických zařízení i přípravu softwaru a jeho upgrade. Pokud by žalobce vykonával nějaké činnosti k zajištění provozu soutěží, jednalo by se pouze o nepodstatně menší část všeho se soutěžemi souvisejícího. Správní orgány nepostupují vůči všem subjektům stejným způsobem, jelikož v souvislosti se zadržením technických zařízení nebylo vůči společnosti DP&K-CZQ zahájeno žádné přestupkové řízení. Žalobci uložená pokuta je nepřiměřená, neboť její výše neodpovídá jeho majetkovým poměrům, které navíc správní orgány ani nijak nezjišťovaly. I pokuta uložená ve výši 0,2 % zákonného rozpětí pokuty může být pro někoho likvidační, což je právě případ žalobce. O nepřiměřenosti navíc svědčí i to, že pokuta ve výši 100.000 Kč byla žalobci uložena za přestupek trvající jeden den. Při této denní sazbě pokuty by tak pokuta za roční provoz zřejmě činila 36.500.000 Kč. Celní úřady napříč Českou republikou ukládají pokuty ve výši 50.000 Kč za jedno zařízení, a to bez ohledu na dobu provozu, výnos z něj, skutečnou majetkovou situaci, přičemž taková praxe je podivná a ukazuje na dohodu mezi celními úřady o sankcionování uvedených soutěží bez ohledu na okolnosti případu.

[5] Krajský soud v Praze shora označeným rozsudkem žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn naplňují znaky hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Pokud jde o posouzení prvku náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“, nikoli to, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. Správní orgány proto nepochybily, pokud se blíže nezabývaly znaleckým posudkem ze dne 10. 4. 2019, jehož úkolem bylo pouze zhodnocení softwaru soutěže HP, nikoliv posouzení prvku náhody v průběhu hry z pohledu soutěžícího. Skutková zjištění znalce totiž nebyla způsobila závěr správních orgánů o nahodilosti výhry či prohry z pohledu hráče jakkoliv vyvrátit. Pouhá skutečnost, že bodová hodnota otázky je vždy nejméně o 10 % vyšší než hodnota vkladu, nevylučuje přítomnost prvku náhody rozhodujícího o výhře nebo prohře. Podstatný je totiž způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků, v kombinaci se systémem jejich fungování. Zatímco body uložené v „těžkém“ banku jsou pro hráče prakticky nedobytné, jelikož získání kreditu je podmíněno mnoha koly náročných úkolů, body uložené v „lehkém“ banku lze přeměnit na kredit složením 4 nebo 6 dílků jednoduchého obrázku, který je nadto hráči předem ukázán. Jedná se o úkol natolik triviální, že dovednostní prvek je při jeho splnění zcela zanedbatelný. Pro hráče je tak zcela bez významu, převyšuje-li souhrnný počet bodů nashromážděných v těžkém a lehkém banku hodnotu jeho původního vkladu, pokud mu herní systém fakticky neumožňuje přeměnit jejich (zpravidla podstatnou) část zpět na kredit.

[6] Prvek náhody je dán u obou soutěží v generování tzv. bonusových otázek, které mají podstatně vyšší hodnotu oproti vkladu do soutěžního kola. Právě četnost a hodnota těchto otázek je totiž pro soutěžícího předem neznámou okolností, která v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře. Podstatná část běžných i bonusových otázek cílí na skutečnosti běžně neznámé a odborně velmi specificky zaměřené, čili z hlediska obtížnosti jde v podstatě o otázky zcela tipovací. Otázky tipovacího charakteru v kombinaci s mechanismem fungování banků a způsobem přeměny v nich uložených bodů na kredit vedou soutěžícího k pasivnímu způsobu hry, jako je tomu u běžných herních automatů. Body získané ignorováním bonusových otázek v obou soutěžích míří do lehkých banků, které lze následně snadno přeměnit zpět na kredit. Naproti tomu body získané ignorováním běžných otázek putují do nedobytných těžkých banků. To znamená, že generování bonusové otázky pro hráče fakticky znamená výhru, zatímco generování běžné otázky znamená prohru. Očekávání příchodu bonusových otázek, jejichž četnost a hodnota je z pohledu soutěžícího náhodná, tak vede hráče stejně jako u běžných herních automatů pouze k opakovanému mačkání tlačítka „Start“. Cílem posuzovaných her tak není ocenit znalosti a dovednosti hráčů, ale pouze sofistikovanějším mechanismem hry než u starších typů kvízomatů účelově obcházet regulaci provozování hazardních her. Ačkoli obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, s ohledem na nepříznivý poměr výše potenciální výhry k potenciální prohře a tipovací charakter podstatné části otázek je však aktivní způsob hry pro soutěžící velmi neatraktivní. Lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat a pouze pasivně očekávat příchod bonusové otázky. Nelze proto správním orgánům vytýkat, že volily právě pasivní způsob hry, pokud se takový postup jeví z pohledu běžného hráče vzhledem k nastavení herního mechanismu obou soutěží jako „nejvýhodnější“.

[7] Správné jsou závěry správních orgánů též v tom smyslu, že prvek náhody spočívající v generování bonusových otázek nevylučuje ani možnost soutěžícího seznámit se s bodovou hodnotou bezprostředně přicházející otázky. Možnost nahlédnout hodnotu další otázky totiž nemění nic na tom, že četnost a hodnota bonusových otázek je vytvářena zcela náhodně, bez jakékoliv možnosti ovlivnění ze strany hráče. Hráči je odhalena bodová hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv všech následujících otázek. Pro hráče tudíž nemá informace o hodnotě další otázky v zásadě žádný význam, jelikož nijak neosvětluje okolnosti v soutěžích neznámé. Pravou podstatou této funkcionality je tak spíše motivovat soutěžícího k další hře, je-li bezprostředně přicházející otázka bonusová. Nelze proto předpokládat, že by hráč pouze na základě informace o hodnotě přicházející otázky soutěž ukončil. Nelze souhlasit ani s tím, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky. Správní orgány vycházely ze správné úvahy, že tzv. otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče vrátit „na poslední chvíli“ zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na neznámé okolnosti. Nadto, vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možných odpovědí a absenci nápovědy má tzv. otázka poslední záchrany bez ohledu na obtížnost

pokračování

pokládáných otázek převážně tipovací, nikoliv vědomostní charakter. Není pravdou, že u soutěží chybí přednastavený výherní limit 75 – 100 %, a proto se nejedná o technické hry. Výherní podíl není definičním znakem technické hry, ale pouze jednou z podmínek nutných pro její povolení. Skutečnost, že výherní podíl nebyl u soutěží Jewel a HP uveden, tudíž svědčí toliko o tom, že by tyto soutěže nemohly být příslušnými správními orgány povoleny, nikoliv o tom, že by je nebylo možné považovat za technickou hru ve smyslu § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách.

[8] Žalobcova činnost naplňovala znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce vědomě a aktivně na základě smluvního vztahu vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována právě v jeho provozovně. Podstatná je rovněž skutečnost, že žalobce měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z jejich výnosu. Žalobce tak vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, bez kterých by nebylo jejich běžné fungování vůbec možné. Shledání delikttní odpovědnosti žalobce se nijak nedotýká případné delikttní odpovědnosti společnosti DP&K-CZQ. A naopak případná odpovědnost této společnosti se nedotýká odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena.

[9] Úvaha celního úřadu o výši uložené pokuty je racionální, ucelená a v souladu se zásadami logiky. Pokuta byla žalobci uložena při spodní hranici zákonné trestní sazby, tudíž nelze dospět k závěru, že by orgány celní správy vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Za situace, kdy žalobce v průběhu správního řízení a ani v žalobě ke svým osobním a majetkovým poměrům nic bližšího neuvedl ani nedoložil, ale pouze v obecné rovině argumentoval likvidačním charakterem uložené pokuty, lze akceptovat úvahu celního úřadu, že vzhledem k zisku plynoucímu žalobci z osmiměsíčního nepovoleného provozování hazardních her ve formě „nájemného“ pro něj nemohla být uložená pokuta zjevně likvidační. K námitce žalobce, že pokud mu byla uložena ve výši 100.000 Kč za pouhý jeden den provozování nepovolených hazardních her, činila by pokuta za roční provoz zřejmě 36.500.000 Kč, soud uvedl, že hodnocením konkrétních skutkových okolností případu podmiňujících výši uložené pokuty by soud nepřipustně zasahoval do správního uvážení orgánů celní správy. Žalobce byl uznán vinným za provozování hazardních her „*minimálně*“ ke dni 2. 8. 2018, nikoliv za jeden den protizákonné činnosti, jak mylně tvrdí v žalobě. Částka 100.000 Kč tak představovala celkovou výši pokuty, nikoliv její „denní sazbu“. Byla-li žalobci uložena pokuta ve výši, která se za shodné či alespoň podobné protiprávní jednání obvykle ukládá, nejedná se o vadu napadeného rozhodnutí, ale naopak o jeho přednost spočívající v jeho předvídatelnosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[10] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, jakož i rozhodnutí správních orgánů, pro nedostatek důvodů. Chybí podklady a argumentace k tomu, že se v posuzovaném

případě jedná o tzv. technické hry dle § 3 odst. 2 písm. e) a § 85 zákona o hazardních hrách, a tedy v čem dle § 50 odst. 1 zákona o hazardních hrách spočívá onen uzavřený náhodný proces, který rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje nebo prohraje a kolik případně vyhraje a že soutěžící nemá možnost tento proces ovlivnit, když dle žalovaného ve hře válce nejsou a hra není válcovou hrou. Ze zákona a vyhlášky č. 208/2017 Sb. vyplývá, že jakékoliv zařízení, které neobsahuje generátor náhodných čísel, nesplňuje požadavky náhodného procesu a nemůže být technickou hazardní hrou. Závěry o tom, že předmětná zařízení pracují na principu náhody – generátoru náhodných čísel, jsou zcela nepodložené. Z ničeho nevyplývá, že v předmětných soutěžích by měl být přítomen generátor náhodných čísel, který je pro naplnění znaků technických her vyžadován. Za důkaz přítomnosti náhody nelze považovat laické zkoumání provedené správním orgánem. Zda je ve hře obsažena náhoda nemůže rozhodovat správní orgán, neboť k tomu není odborně způsobilý, jelikož o otázce přítomnosti generátoru náhodných čísel může rozhodovat výlučně certifikovaná autorita akreditovaná Ministerstvem financí. Jak samy správní orgány uznávají, v předmětných soutěžích žádné válce nejsou, není tedy zřejmé, z čeho by u těchto soutěží měl být dovozován závěr, že se jedná o technické hry. A pouze technická hra vyžaduje dle § 85 zákona o hazardních hrách povolení, bez kterého stěžovatel měl soutěž provozovat.

[11] Z hlediska toho, zda soutěžící bude vědět správnou odpověď na soutěžní otázku, nebo splní dovednostní úkol, se nejedná o náhodu či neznámou okolnost ve smyslu zákona o hazardních hrách, neboť správné zodpovězení otázky je vždy v dispozici soutěžícího. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016, uvedl, že z důvodu schopnosti sázejícího ovlivnit dílčí část svojí správnou odpovědí, tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědí nenaplňuje definici náhody či neznámé okolnosti. Soutěž Jewel je založena na soutěžních otázkách a soutěž HP na soutěžních otázkách a dovednostních úkolech, přičemž soutěžící má náhled na další kola pod tlačítkem Info. Soutěžící tedy ví případnou výši odměny při správné odpovědi či splnění úkolu. Vždy je odměna za otázku vyšší, než je vklad soutěžícího do kola. Pokud tedy soutěžící ví, že si v dalším kole koupí soutěžní otázku či úkol a s jakou výší odměny, pak ke vkladu soutěžícího nepřistupuje žádná náhoda či neznámá skutečnost, neboť správná odpověď na otázku či splnění úkolu není věcí náhody či neznámé okolnosti. U soutěže Jewel není soutěžícímu neznámé ani to, jaké bude postavení symbolů na válkách, neboť to soutěžící ví před každým kolem také z informace pod tlačítkem Info. Správní orgány chybně interpretují závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Af 19/2015 a rozsudku NSS sp. zn. 1 As 136/2018, které se týkají staršího typu soutěží – vědomostního kvízu. V této starší otázkové soutěži byl problém náhody v tom, že měl soutěžící v řadě kol menší odměnu, než do kola vložil, přičemž právě v této skutečnosti spočívala dle správních soudů ona náhoda neznámá pro soutěžícího. Koncept nyní posuzovaných soutěží je však z tohoto pohledu zcela opačný, kdy v každém kole je hodnota otázky či úkolu vždy o minimálně 10 % vyšší než hodnota vkladu do soutěžního kola.

[12] V případě úplné prohry má navíc soutěžící v případě soutěže Jewel k dispozici otázku poslední záchrany, kde při správné odpovědi může získat 105 % původního vkladu, přičemž na tuto možnost je soutěžící upozorněn v pravidlech soutěže. Tím má zaručenu

pokračování

jak návratnost vkladu na základě svých znalostí, tak i eliminování náhodu v tom směru, že by v průběhu soutěže nezískal na základě svých znalostí více, než byl jeho vklad do soutěže. Tvrzení, že časový interval v délce deset sekund pro zodpovězení této otázky vylučuje výběr správné odpovědi, a volba odpovědi je tak náhodná, je nesprávné. Soutěžní otázku totiž soutěžící přečte za tři až čtyři sekundy a pokud zná správnou odpověď, pak ji ve zbývajícím čase stihne vybrat z předložených deseti možností. Otázka poslední záchrany se příliš neodlišuje od AZ kvízu, který není celním úřadem považován za hazardní hru, kdy v soutěži AZ KVÍZ má soutěžící bez nabízených možností časový interval pro odpověď dlouhý pouhých pět sekund. Stěžovatel v této souvislosti vyslovil nesouhlas se závěry NSS, který spatřoval existenci náhody ve skutečnosti, že při zodpovídání otázky poslední záchrany je odpověď nutno učinit v časovém limitu deseti sekund a dovedl, že kombinace náročnosti otázek s uvedeným časovým intervalem svědčí o převážně tipovacím charakteru této části soutěže. Naopak delší časový úsek by soutěžícímu umožnil odpověď vyhledat například prostřednictvím internetu v mobilu, kdy hlasové ovládání umožňuje získat odpověď v řádu sekund. K tomu předložil stěžovatel k důkazu znalecký posudek č. 161/2020, ze kterého vyplývá, že s pomocí mobilního telefonu s operačním systémem Android nebo iOS je možno získat správnou odpověď na soutěžní otázku v řádu do deseti sekund. Lze-li stihnout vyhledat správnou odpověď na otázky v řádu do deseti sekund z internetu, pak lze bez problémů ve stejném intervalu správně odpovědět na soutěžní otázku na základě znalostí soutěžícího a vybrat správnou odpověď z nabízených možností, a nikoliv odpovědět náhodně.

[13] Bonusové výherní otázky, tj. otázky s vyšší hodnotou než je navýšení o 10 %, resp. o 20 %, oproti vkladu do soutěžního kola, jsou do soutěže vloženy proto, aby soutěžícímu daly možnost lépe zhodnotit svůj vklad a kompenzovat skutečnost, že soutěžící případně neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní některé úkoly. Ani četnost bonusových otázek není náhodou, neboť pokud soutěžící zvládne odpovědět na všechny otázky, vždy vyhraje více, než do soutěže vložil. Nejedná se tedy o žádnou výherní či nevýherní kombinaci symbolů, protože grafické zobrazení symbolů nemá na hru žádný vliv. Pokud soutěžící chce získat celou možnou výhru v soutěži, ze všech soutěžních kol, která si koupil a případně odložil do banků, pak musí úspěšně zvládnout oba banky, kde získání výhry v nich odložené je stále na znalostech a dovednostech soutěžícího. Informace dostupné pod tlačítkem Info přitom vylučují z pohledu soutěžícího náhodnou nebo neznámou skutečnost v soutěži. Tvrzení správních orgánů, že soutěžící má možnost hrát náhodným způsobem pouhým ignorováním otázek a úkolů a jejich odkládáním do banků, nemůže obstát. Pokud má soutěžící před každým kolem k dispozici informace pod tlačítkem Info, je nutno to hodnotit tak, že soutěžící ví, jakou výhru může získat v dalším kole. Výhru z jednotlivých kol přitom soutěžící může získat pouze znalostmi a dovednostmi, i kdyby až v závěru v bancích, ať už jednoduchým úkolem v jednom banku nebo složitěji např. v Jewel banku, nijak jinak výhry získat nelze. Získání odměny za otázky a úkoly odložené v bancích je otázkou znalostí a dovedností soutěžícího, nikoli náhody.

[14] Krajský soud dále nesprávně vyhodnotil otázku nepřiměřenosti výše uložené pokuty, když jednání „nejméně dne 12. 8. 2018“ krajský soud považuje za protiprávní

jednání trvající delší dobu. Jedná s však o nesprávné posouzení doby trvání údajného protiprávního jednání, kdy ve skutečnosti jde o trvání skutku po dobu jednoho dne. Nelze přitom z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů či krajského soudu zpětně dovozovat pro jiná případná řízení, jak dlouhé období před tímto dnem protiprávní jednání zahrnuje a jaké už nikoliv. Dle rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci sp. zn. 64 Af 35/2019 nelze akceptovat argumentaci žalovaného, že pokuta nebyla uložena žalobci za pouhý jeden den provozování předmětných zařízení, ale za delší časové období. Tímto odůvodněním totiž žalovaný přičítal žalobci k tíži provozování hazardní hry v jiném období, než které je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Pokuta ve výši 100.000 Kč je tak dle stěžovatele zjevně nepřiměřená okolnostem věci a období pouze jednoho dne trvání přestupku. Stěžovateli tak byla uložena vyšší pokuta než jiným subjektům za vyšší počet soutěží a výrazně delší období provozování.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že provozované hry nebyly povoleny, proto jejich podřazování zákonným požadavkům na povolené hazardní hry není právně významné. Obrana stěžovatele, že se nejedná o hazardní hry, protože hry neobsahují generátor náhody, je nesprávná, neboť jde proti samotnému smyslu zákona, kterým je ochrana před patologickými jevy souvisejícími s hraním hazardních her. Prvek náhody jako obligatorní prvek hazardní hry je obsažen v první části hry s jednotlivými koly se sázkami a otázkami, které nemusí být zodpovězeny, respektive odpovídání na otázky v této fázi hry není rozhodné pro výsledek hry, protože hráčem zvolená hodnota otázky se v případě správné i špatné odpovědi načítá do těžšího banku, o který se musí hrát v další fázi soutěže hrou připomínající televizního „milionáře“. V první fázi hry tedy hráč hraje fakticky jen o navýšení, neboť při správné odpovědi vyhrává svými vědomostmi jen 1, tedy méně, než do daného kola vsadil. Hra odpovídáním na otázky hráči nenese výhodnější profit, než když na otázky neodpovídá. Tvrzení, že hráč dostává více, než činil jeho vklad, je tedy nepravdivé. Prvek náhody spočívá v tom, že někdy, z pohledu hráče náhodně, je zvolené sázce přisouzena větší hodnota, než hráč vsadil a současně se tato větší hodnota i bez odpovědi na tuto otázku načte do tzv. lehčího banku. Hráč, který bonusovou otázku neobdrží, má v lehčím banku pořád méně než před zahájením hry, tj. prohrává. Proto hraje dál, protože nemá náhled, zda ve druhém, třetím kole bonusovou otázku nedostane. Pro hodnocení soutěží jako celku je přitom irelevantní, zda část soutěže „milionář“ nebo otázka poslední záchrany obsahují prvek náhody. I bez přítomnosti prvku náhody v pomínutelných částech hry, nesporně existuje prvek náhody v první a nepomínutelné části hry a za této situace stále platí, že na výsledku hry se podílí z části náhoda.

[16] Závažnost přestupku není determinována jeho šíří, která nebyla prokázána v rozsahu vyšším než jeden den, ač řada indicií nasvědčuje tomu, že šlo o měsíce a že by bez zásahu správních orgánů šlo o další měsíce, ale jeho hloubkou, danou závažností dotčeného právem chráněného zájmu a tím, co všechno po právní i faktické stránce bylo třeba vykonat, aby k jeho trvajícímu porušení došlo. Šlo o vědomou a časově, právně i fakticky náročnou činnost, která je třeba k vyvolání a udržování společensky velmi závažného protiprávního stavu. Zjednodušující úvahy stěžovatele pohlížející na dané protiprávní jednání optikou zkratky závažnost = zjištěný počet dnů porušení jsou mimoběžné, účelové a nesprávné. Akceptace názoru, že pokuta ve výši 0,2 % zákonné sazby je nepřiměřená, by

pokračování

znamenala, že na pachatele projednávaného přestupku fakticky zákonná sazba pokuty nebude dopadat. Ani případné likvidační účinky pokuty by nebyly způsobilé zcela vyloučit jakoukoli formu potrestání stěžovatele v projednávané věci. Že stěžovatel nějakými rezervami disponuje, lze usoudit nejen z doby podnikání, ale i ze skutečnosti, že je v této věci zastoupen advokátem, jemuž musí hradit náklady, že nežádal soud o osvobození od soudních poplatků a nevyužil ani moderačního práva soudu. Stěžovatel tvrzený likvidační účinek pokuty nijak nedoložil, neunesl tedy v tomto smyslu břemeno tvrzení a důkazní.

III. Posouzení kasační stížnosti

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Stěžovatel napadá rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu mimo jiné pro vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Z ustálené judikatury kasačního soudu přitom vyplývá, že pokud krajský soud věcně přezkoumá správní rozhodnutí, trpící vadou nepřezkoumatelnosti, založí tím vadu nepřezkoumatelnosti svého rozsudku (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2008, č. j. 4 Ads 45/2007 - 50).

[20] K náležitostem odůvodnění správních rozhodnutí se Nejvyšší správní soud již mnohokrát vyslovil ve své judikatuře. Poukázat lze např. na rozsudek ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91, v němž NSS konstatoval, že „[o]bsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, dále jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí.“ V odstavci 18. rozsudku ze dne 30. 7. 2013, č. j. 4 As 76/2013 - 21, pak NSS uvedl, že „podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Smyslem a účelem odůvodnění je ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS 271/96, č. 24/1997 Sb. ÚS).“

[21] Rovněž problematika nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů soudních rozhodnutí je v judikatuře NSS bohatě zastoupena (srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64). Rozhodnutí soudu

je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu považoval žalobní námitky za liché či mylné, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě, proč podřadil daný skutkový stav pod určitou právní normu. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná i v případě, kdy soud opomněl vypořádat některou z uplatněných námitek, nebo pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje pasáže citované z jiného rozhodnutí, které se však týkalo skutkově i právně odlišné věci, aniž by soud rozvedl způsob aplikace závěrů vyslovených v takovém rozhodnutí na posuzovaný případ.

[22] Stěžovatel dovozuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, jakož i rozsudku krajského soudu, ze skutečnosti, že správní orgány a krajský soud nedostatečně zdůvodnily, zda se v posuzovaném případě jedná o technické hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Této námitce Nejvyšší správní soud nepřisvědčil a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ani správních rozhodnutí vydaných v posuzované věci neshledal. Správní orgány řádně a srozumitelně zdůvodnily, že se jedná o technické hry dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ve spojení s § 42 a násl. zákona o hazardních hrách podléhající povolení ve smyslu § 85 písm. e) zákona o hazardních hrách (srov. zejm. s. 3 - 8 prvostupňového rozhodnutí a s. 5 a 8 rozhodnutí žalovaného). Také krajský soud v napadeném rozsudku řádně a srozumitelně vysvětlil, že se zde jednalo o technické hry podléhající příslušnému povolení (srov. zejm. body 32. - 34. napadeného rozsudku).

[23] Na tomto závěru přitom nemohou ničeho změnit polemiky stěžovatele ohledně údajné absence podkladů a náhodného procesu, který rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje či prohraje. K osvědčení existence náhodného procesu v případě stěžovatelem provozovaných her se správní orgány obšírně vyjádřily zejména na straně 6 a 9 prvostupňového rozhodnutí a straně 6 rozhodnutí žalovaného, přičemž tyto závěry opřely o ustálenou judikaturu správních soudů. Krajský soud se pak k existenci náhodného procesu u předmětných her vyjádřil zejména v bodech 23. - 28. rozsudku. Pokud stěžovatel proces náhody v případě technických her spojuje výhradně s existencí generátoru náhodných čísel u tzv. válcových technických her, který musí být osvědčen certifikovanou autoritou, pak Nejvyšší správní soud upozorňuje, že správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by v případě stěžovatelem provozovaných her šlo o technické hry válcového typu ve smyslu § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách, což sám stěžovatel na mnoha místech svého podání potvrzuje. Tj. správní orgány neshledávaly v grafickém zobrazení hry charakter válcové hry. Problematicčnost polemiky stěžovatele spočívá pak právě v tom, že se stěžovatel tvrději zaměřil na prosazování svého závěru, že správní orgány nezdůvodnily, že se v posuzovaném případě jedná o válcové technické hry, aniž by vzal v potaz, že v posuzované věci je zcela bezvýznamné, zda se jednalo o válcový nebo jiný druh technické hry, neboť výčet technických her v § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní. Jakékoli námitky týkající se nutnosti osvědčení náhodného procesu u válcových technických her jsou tedy v posuzované věci nedůvodné, jelikož správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by se mělo jednat o tento druh technických her. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že jak správní orgány, tak krajský soud, řádně zdůvodnily své závěry stran povahy stěžovatelem provozovaných her a

pokračování

existence náhodného procesu u těchto her ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž vzaly v potaz též argumentaci stěžovatele týkající se absence náhody v rámci provozovaných her a tuto otázku logicky a srozumitelně vypořádaly.

[24] Jádrem sporu posuzované věci představuje otázka, zda soutěže Jewel a HP provozované stěžovatelem naplňují znaky hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, zejména zda je v průběhu těchto her přítomen prvek náhody či jiné neznámé okolnosti.

[25] Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách *hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost* (podtržení doplněno).

[26] Nejvyšší správní soud se k posuzování prvku náhody u hazardních her vyjádřil například v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, ve kterém vyslovil, že „[ú]kolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“ (podtržení doplněno; právě citovaný judikát se sice vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je však aplikovatelný též na posuzovaný případ dopadající zákon o hazardních hrách, jelikož požadavek existence procesu nahodilosti zůstal zachován i ve stávající právní úpravě). Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách pak k prvku náhody nebo neznámé okolnosti blíže uvádí: „Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen vylučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“ (podtržení doplněno).

[27] Vzhledem k tomu, že pravidla hry nebyla mezi účastníky řízení sporná, Nejvyšší správní soud na tomto místě nebude zevrubně rozebírat principiální fungování obou soutěží a jednotlivých banků, jejichž rozbor byl již správně a dopodrobna učiněn správními orgány a aprobován krajským soudem (k tomu viz zejm. s 3 - 5 a 7 - 9 prvostupňového rozhodnutí, s. 6 - 7 rozhodnutí žalovaného, či bod 25. - 26. napadeného

rozsudku). Lze pouze shodně s krajským soudem shrnout, že pro posouzení prvku náhody v daném případě je podstatný způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků v kombinaci se systémem fungování těchto banků. U obou soutěží je přitom rozlišován dvojí druh banků – „lehký“ a „těžký“ bank. Body získané „přeskočením“, resp. nezodpovězením, tzv. bonusových otázek, tj. otázek s podstatně vyšší hodnotou oproti vkladu do soutěžního kola, putují do lehkých banků, které lze následně poměrně snadno přeměnit na kredit (mimo jiné splněním triviálního obrázkového úkolu). Naproti tomu body získané „přeskočením“ běžných otázek putují do těžkých banků (u soutěže HP vždy, u soutěže Jewel převážně), u kterých je šance úspěšného složení všech „kol“ mizivá. Nejvyšší správní soud přitom shodně se správními orgány i krajským soudem považuje za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, právě proces generování výše uvedených bonusových otázek. Četnost a hodnota těchto otázek u obou soutěží totiž představuje z pohledu soutěžícího náhodnou, předem neznámou okolnost, která ve výsledku rozhoduje o výhře nebo prohře celé soutěže. Tyto otázky totiž jediné mohou vést ve svém důsledku k výhře soutěžícího, jak je patrné ze správního spisu (viz např. Záznam o provedené zkoušce ze dne 3. 8. 2018, č. j. 198030-7/2018-610000-61, audiovizuální záznamy o provedené zkoušce) a jak podrobně popsaly správní orgány (viz výše), s jejichž odůvodněním se krajský soud ztotožnil (viz bod 26. napadeného rozsudku). Shodně s krajským soudem pak Nejvyšší správní soud k námitkám stěžovatele ohledně vědomostního charakteru her připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, přičemž takovým způsobem lze teoreticky výhry dosáhnout. Prakticky však takové případy nebudou příliš časté a to zejména s ohledem na tipovací charakter podstatné části otázek v kombinaci s velmi omezeným časovým limitem pro jejich zodpovězení. Bude tak spíše otázkou „štěstí“ než „znalosti“ soutěžícího, pokud se mu nastíněným aktivním způsobem hry podaří v soutěžích Jewel či HP uspět a vyhrát. Vzhledem k právě uvedenému lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat očekávajíc příchod bonusové „výherní“ otázky. Na právě uvedených závěrech přitom nemůže ničeho změnit ani odkaz stěžovatele na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016 - 72. Závěry tohoto rozsudku se totiž týkaly odlišného typu soutěží fungujících na jiném principu než výše popsané hry Jewel a HP; nedopadají tedy na nyní posuzovaný případ. *Obiter dictum* kasační soud poznamenává, že v odkazovaném rozsudku krajský soud sice dospěl k závěru, že dílčí část soutěže sestávající z procesu pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnuje definici náhody, avšak jiné části soutěže definici náhody naplňovaly, pročez byla v tomto rozsudku posuzovaná soutěž posouzena jako loterie a jiná podobná hra ve smyslu dříve platné právní úpravy (viz výše).

[28] Nutno zdůraznit, že správní orgány ani krajský soud při posuzování předmětných soutěží nikterak nezpochybňovaly, že před vsazením na další otázku lze pod tlačítkem Info (u soutěže HP se tato informace zobrazuje automaticky) nahlédnout na její hodnotu a v tomto okamžiku ze hry případně vystoupit (srov. zejm. s. 6 a 9 prvostupňového rozhodnutí, s. 7 rozhodnutí žalovaného, či bod 28. napadeného rozsudku), tato skutečnost však nemá na závěr ohledně existence prvku náhody v herním procesu, tak jak byl nastíněn výše, žádný vliv. Náhodný proces generování bonusových otázek, tak jak byl demonstrován výše, je totiž v případě obou soutěží přítomen bez ohledu na informace poskytnuté z herního panelu (v případě soutěže HP) či pod tlačítkem Info (v případě

pokračování

soutěže Jewel), které sdělují hráči pouze hodnotu následující otázky, a nezbavují tak hráče „naděje“, že v některém z dalších kol „nepřijde“ bonusová otázka. Ze stejných důvodů je nutno shledat nepřipadnou polemiku stěžovatele, že u soutěže Jewel je navíc soutěžícímu známo postavení symbolů na válčích v dalším kole, jelikož ani tato skutečnost není způsobilá zvrátit existenci nahodilosti při generování bonusových otázek v rámci celého průběhu soutěže. Ani námitky stran chybné interpretace závěrů správních soudů týkající se staršího typu soutěží – vědomostního kvízu, neshledal kasační soud důvodnými. Jak totiž přiléhavě konstatoval již krajský soud, správní orgány v posuzované věci identifikovaly prvek náhody v odlišném principu soutěže, než tomu bylo v případě klasických „kvízomatů“, které byly předmětem posouzení v již výše citovaném rozsudku NSS sp. zn. 1 As 136/2018, jakož i rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 - 150. Pokud celní úřad odkázal na dílčí závěry právě citovaných rozsudků, které byly aplikovatelné též na nyní posuzovanou věc, nelze hovořit o chybné interpretaci těchto rozsudků (viz s. 6 prvostupňového rozhodnutí).

[29] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani námitku, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky ani náhody, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Lze se totiž ztotožnit se závěry správních orgánů, jakož i krajského soudu, že otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče navrátit zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na náhodě, resp. neznámé okolnosti. Nepřipadné jsou polemiky stěžovatele se závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, vyslovil, že „*nastavení herního mechanismu „otázky poslední záchrany“ láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplácet zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou „otázky poslední záchrany“, přijít o veškeré vložené prostředky“*. Tyto závěry nemůže zvrátit stěžovatelem poukazovaný posudek znalce týkající se otázky potřebného času k nalezení odpovědi na otázku poslední záchrany pomocí mobilního telefonu, neboť se nijak nedotýká pro tuto věc rozhodné otázky, tj. naplnění obligatorních prvků hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nelze pak akceptovat ani příměr otázky poslední záchrany k vědomostní televizní soutěži AZ KVÍZ, která není hazardní hrou ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, když postrádá prvek vložení sázky.

[30] Zdejší soud dále neshledal důvodnými námitky stran výše uložené pokuty. Předně je nutno upozornit, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře správního uvážení

(diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimž se soud musí při rozhodování k žalobní námitce zabývat, podléhá oblast správní diskrece soudní kontrole pouze omezeně. Podrobit správní uvážení soudnímu přezkoumání lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil namísto správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh stěžovatele, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, č. 225/2004 Sb. NSS, či ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, č. 2671/2012 Sb. NSS). Návrh na moderaci pokuty však v žalobě stěžovatel neuplatnil, jak příslušně konstatoval krajský soud.

[31] Správní orgány v projednávaném případě respektovaly zákonná kritéria pro výměru sankce ve smyslu § 37 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, především správní orgán I. stupně srozumitelně a komplexně posoudil jednotlivá kritéria, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti (viz s. 12 - 14 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný se pak ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně (viz s. 12 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud tedy dospěl ke správnému závěru, že správní orgány nevybočily z mezí, které jsou stanoveny pro jejich správní úvahu při konkrétní výměře sankce, a není na místě jeho derogační zásah. Nelze se ani ztotožnit s tvrzeními stěžovatele, že je uložena pokuta ve výši 100.000 Kč nepřiměřená z důvodu, že byla stěžovateli uložena za jeden den provozování předmětných her. Jak v této věci příslušně konstatoval krajský soud, stěžovatel byl uznán vinným za provozování hazardních her „*minimálně*“ (tedy nejméně, nejpozději) ke dni 2. 8. 2018, nikoliv za jeden den protizákonné činnosti, jak mylně tvrdí stěžovatel. Na tomto závěru přitom ničeho nemůže změnit ani odkaz stěžovatele na rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci sp. zn. 64 Af 35/2019 (který zdejší soud v evidenci soudních rozhodnutí ani nenalezl – pozn. soudu). K odkazům stěžovatele na správní praxi trestání obdobných přestupků pak soud podotýká, že správní praxe sama o sobě nepředstavuje právní rámec pro ukládání pokut, ale slouží jako referenční hledisko ve vztahu k dodržování zásad rovného zacházení a zákazu libovůle, je tak významným vodítkem bránícím neodůvodněným excesům při správním trestání a nepředstavuje překážku pro jakékoli změny a rozdíly stanovování výše pokut v jednotlivých ne vždy zcela identických případech (srov. např. rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 - 541, č. 2119/2010 Sb. NSS, ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 129/2011 - 119, případně ze dne 15. 7. 2016, č. j. 9 As 60/2016 - 156). V posuzované věci se Nejvyšší správní soud shoduje s krajským soudem, že pokud stěžovateli byla uložena pokuta ve stejné výši jako v jiných srovnatelných případech provozovatelů nepovolených hazardních her, pak nemůže být dovozováno porušení jeho legitimního očekávání.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Uplatněné důvody kasační stížnosti tak nebyly zjištěny, a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

pokračování

[33] Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu